

Риёзус солиҳийн (болалар учун) / Риёзус солиҳийн (болалар учун) / 1-ҳадис

1- وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصٍ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بْنِ نَعْمَلِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِّى بْنِ رِيَاحِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَرْطَبَةِ بْنِ رَزَاحِ بْنِ عَدِيٍّ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُوَىٰ بْنِ عَالِيٍّ الْفَرَشِيِّ الْعَدَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالَ بِالنِّسَاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا تَوَىٰ، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْهَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٌ يُنْكِحُهَا فِيهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ» مَتَّقِقٌ عَلَى صَحَّتِهِ. رَوَاهُ إِمَامُ الْمُحَدِّثَيْنَ: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْمُغَيْرَةِ بْنِ بَرْدِزَبَةِ الْجُعْفِيِّ الْبُحَارِيِّ، وَأَبُو الْحُسْنَى مُسْلِمُ بْنِ الْحَجَّاجِ بْنِ مُسْلِمٍ الْقُشَيْرِيِّ النَّيْسَابُورِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي كِتَابِهِمَا اللَّذَيْنِ هُمَا أَصَحُّ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ.

Мүминлар амири Абу Ҳафс Умар ибн Хаттоб розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг: “Амаллар фақат ниятларга кўрадир. Ҳар кимга ният қилганинига бўлади. Кимнинг ҳижрати Аллоҳ ва Унинг Расули учун бўлса, Аллоҳ ва Расулига бўлади. Кимнинг ҳижрати эришадиган дунёси учун ёки никоҳлаб оладиган аёли учун бўлса, демак, унинг ҳижрати ўша ҳижрат қилган нарсаси учундир” деганларини эшитганман».

Бу ҳадисни муҳаддислар имоми Абу Абдуллоҳ Мұхаммад ибн Исмоил ибн Иброҳим ибн Муғийра ибн Бардизба Жўъфий ал-Бухорий ва Абул Ҳусайн Мұслим ибн Ҳажжож ибн Мұслим ал-Қушайрий ан-Найсабурийлар (Аллоҳ улардан рози бўлсин) унинг саҳиҳлигига иттифоқ қилиб, тасниф этилган китобларнинг энг саҳиҳи бўлмиш икки “Саҳиҳ” китобларида ривоят қилишган.

Шарҳ: Ният қалб билан қилинган амал бўлиб, у билан одатлар ибодатга айланади. Ибодатлар эса холис Аллоҳ учун бўлади. Ният амалдаги мақсадни ойдинлаштириб беради. Мусулмон киши кунлик одатини ибодатга

айлантириб юбориши мумкин. Масалан, эрталаб юзини ювганда бу билан покликни ва мусулмон одам энг афзал шаклда юриши лозимлигини ният қилса, ёки овқат тановул қилганида бу билан ибодат ва ҳалол ризқ топиш учун куч йиғиши ният қилса, бунинг учун савобни қўлга киритади. Мусулмон киши мана шундай бўлиши лозим. У бир нарсани амалга оширишдан аввал уни нима учун қилаётгани ҳақида фикр юритиши лозим. Агар бажараётган амали Аллоҳ учун бўлса, уни амалга оширсин. Бордию, Аллоҳдан бошқасига бўлса, ундан қайтсин.

Ҳадисдан ўргангандаримиз

1. Ҳар бир амалда ниятнинг муҳим экани.
2. Ҳадис бизга ниятсиз бажарилган амалда савоб йўқлигини ўргатмоқда.
3. Ният қалбий амал бўлиб, уни Аллоҳ таолонинг йиғиши билади, холос.

Манба: hadis.islom.uz

